

L'atre—També venia yo á ferli la mateixa demanda, perque la meua dona no 'm deixa viure, sempre pensant en la.....

Yo—Pues entonses d' una pedrada matarém dos pardals=*No há lugar*=

Báoro—¿Com que no hiá *lugar*? ¿y aixó perquè?

Yo—Perque la pobra *Donsayna*..... el du-menche que vé..... *requiescat in pase*.

Báoro—¡Atre carat!..... ¡pos hám arribát nosatros á temps!

L'atre—¿Tu creurás que meu pensaba aixina mateix?..... ¡si les dones son el dimoni!.... ¡faena aném á tindre yo y la meua Chesualda!

Báoro—¿Pero vosté eu diu aixó de veres? vamos, no mos fasa parlar, y prenga les sis pesetes.....

Yo—Si es que 't donen pena, deixales alí damunt de la taula, pero=

«De hui en huit dies
Donen fi les nostres sinfonies.»

Báoro—¡Ell encara meu fara creure! ¿Y no podém saber el motiu de haber parat tan en sec, cuant, segons vostés diüen, tenen tant de suscriptor, sinse contarmos als dos, que veniem ara de refors?

Yo—El motiu es ben sensillo= «En este mon tot s' acaba. . . . .»

Báoro—Manco els treballs, y perdone que li talle el dir.

Yo—No hia *prinsipi* que no tinga fi. . . . .

B—Machorment en un temps com este, en que les pepitories van tan escases, y que al sen-